

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.581 van 18 februari 1997
in de zaak A. 71.578/VII-14.792.**

In zake : André DELARUE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

de n.v. VISBEDRIJF VAN LANCKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN OOSTENRYCK,
kantoor houdende te OUDENAARDE,
Tussenbruggen 13, bus 0.3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat G. VERMEIRE namens André DELARUE op 10 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 augustus 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, waarbij het beroep van verzoeker tegen het besluit van 25 maart 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde tot het verlenen aan de n.v. VAN LANCKER van een vergunning tot uitbreiding van een visverwerkend bedrijf, gelegen te Oudenaarde, Herlegem, 3, niet wordt ingewilligd en het beroepen vergunningsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 10 december 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, van Be-
stuurssecretaris I. CORRIJN, die verschijnt voor de
verwerende partij, en van Advocaat F. MADDENS, die loco
Advocaat J. VAN OOSTENRYCK verschijnt voor de tussen-
komende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van
30 oktober 1996 de n.v. VAN LANCKER aan wie de bestreden
milieuvergunning werd verleend, vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij een
visverwerkend bedrijf uitbaat te Oudenaarde,
Herlegem, 3, gelegen op 90 tot 100 meter van de woonst
van verzoeker; dat blijkens de aanhef van de thans

bestreden beslissing vóór die beslissing door de bestendige deputatie van de provincieraad aan de tussenkomende partij volgende vergunningen werden verleend : een vergunning verleend op 22 december 1991 voor 1 jaar op proef van een visverwerkend bedrijf, een vergunning verleend op 5 april 1990 voor het verder exploiteren van een visverwerkend bedrijf tot 1 januari 1999, een vergunning verleend op 30 april 1992 voor het uitbreiden en omvormen van een bestaand visverwerkend bedrijf tot 6 koelinstallaties (67 kW), een rookinstallatie met luchtcompressor (2,2 kW), diverse toestellen voor visverwerking (45 kW), een HS-transfo (250 kVA), opslag van 4000 kg zout, 3000 kg houtzaagsel, 200 l azijnzuur en stookolie in een ondergrondse houder van 10.000 l; dat op 4 januari 1996 de tussenkomende partij bij het stadsbestuur van Oudenaarde een milieuvergunningsaanvraag indient voor het uitbreiden van haar inrichting; dat op 25 maart 1996 het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde de gevraagde vergunning verleent voor een termijn eindigend op 1 januari 1999; dat verzoeker op 16 april 1996 een administratief beroep instelt tegen die beslissing; dat bij besluit van 8 augustus 1996 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen het beroep van verzoeker ongegrond verklaart en het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde bevestigt; dat aan de tussenkomende partij met het bestreden besluit volgende vergunningen worden verleend :

"Rubrieken

3.3 (3)

Het lozen van huishoudelijk afvalwater (max. 240 m³/jaar) in de riolering.

3.6.2.2(2)

Het lozen van bedrijfsafvalwater (max. 10 m³/uur en 45 m³/dag) via een vetafscheider, in de riolering.

15.1.1 (3)

Het stallen van acht vrachtwagens.

16.3.1.1 (3)

Koelinstallaties tot 69,2 kW.

17.3.3.2(2)

De opslag van 1 000 kg natriumhydroxide, 300 l reinigingsproducten, 1 000 l natriumhypochloriet en 1 500 l azijnzuur.

45.4.c.2(2)-45.5.b.2(2)-45.5.c.2(2)

Diverse toestellen voor visverwerking (conserveren, roken, zouten, pekelen en diepvriezen) tot een totaal vermogen van 75,87 kW";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in essentie klaagt over geluids- en geurhinder; dat hij betoogt dat het bedrijf van de tussenkomende partij een grootschalig visverwerkend bedrijf betreft, dat er geluidshinder is door de ventilatoren en compressoren van de koelinstallaties en door de vrachtwagens met bijhorende frigo's, dat die geluidshinder zich zowel overdag als 's nachts voordoet en verzoeker belet te slapen temeer daar hij om medische redenen verplicht is met zijn vensters open te slapen; dat hij desbetreffend verwijst naar het akoestisch onderzoek door AMINAL in september 1995 uitgevoerd, waaruit blijkt dat 's nachts de richtwaarde voor geluid, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) met 6,5 dB(A) werd overschreden, naar de "pro justitia" van respectievelijk 7 februari en 17 april 1996 uitgaande van de milieu-inspectie waarin eveneens een overschrijding van de richtwaarde voor geluid werd vastgesteld, naar het

gegeven dat zijn woning zich in de hoofdwindrichting ten opzichte van het bedrijf bevindt en er omzeggens geen geluidsdemping is tussen het bedrijf en zijn woning; dat hij voorts doet gelden dat weliswaar minder frequent, er ook nog geluidshinder is, veroorzaakt door het laden en het lossen van vrachtwagens aan de voorzijde van het bedrijf (Herlegemstraat) alhoewel verzoeker toegeeft "dat de laatste weken blijkbaar moeite wordt gedaan om de nachtrust minimaal te verstoren qua verkeer"; dat tenslotte, verzoeker beweert nog geluidshinder van de waterpompen alsook geurhinder afkomstig van de rokerij te ondergaan;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat door de installatie van nieuwe koelsystemen en het verminderd nachtelijk verkeer de situatie sterk verbeterd is, dat uit het administratief dossier blijkt dat de geurhinder ter hoogte van verzoekers woning sterk moet worden gerelativeerd en dat de hinder die verzoeker naar voren brengt niet het gevolg is van de bestreden beslissing, maar voortspruit uit de vroeger verleende vergunningen;

Overwegende dat de tussenkomenende partij doet gelden dat het niet gaat om de uitbreiding van het bedrijf, maar "enkel om de regularisatie van een reeds bestaande toestand, meer bepaald de regularisatie van het machinepark", dat door het uitvoeren van saneringswerken er thans geen ernstige hinder meer wordt veroorzaakt door de ventilatoren en de compressoren van de koelinstallaties, dat zij desbetreffend kan verwijzen naar de controlemetingen op 5 augustus 1996 tussen 22 en 23 uur door de n.v. ACOUSTICAL ENGINEERING uitgevoerd en waaruit blijkt dat wanneer alle geluidsbronnen in werking zijn, het specifieke geluid van de inrichting beperkt blijft tot 32 à 33 dB hetgeen ruim beneden de richtwaarde van VLAREM II ligt, dat zij slechts over 3 vrachtwagens met koelinstallatie en over 1 lichtere

vrachtwagen beschikt, dat de waterpompen geen geluidshinder kunnen veroorzaken daar zij zich bevinden binnen de bedrijfsgebouwen aan de verst verwijderde kant gezien vanuit de woning van verzoeker, dat overigens de vergunning van de waterpompen volledig los staat van de bestreden milieuvergunning, dat er ook geen sprake is van enige geurhinder zoals blijkt uit de door de milieuinspectie uitgevoerde controle en dat daarenboven de capaciteit van de rookinstallatie dezelfde is als vóór de bestreden vergunning; dat zij een petitie neerlegt, gedateerd 28 oktober 1996 en ondertekend door 25 omwonenden die volgens de tussenkomen partij op één na niet werkzaam zijn in het bedrijf noch familie zijn van de bedrijfsleiding en die verklaren geen geur- en reukhinder te ondervinden van het bedrijf; dat zij ook nog opmerkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat hij "ook rustig tracht te blijven om zijn vrouw niet wakker te maken", hetgeen naar haar oordeel het bewijs inhoudt dat er geen sprake is van overdreven geluidshinder;

Overwegende dat uit het bestreden besluit blijkt en dat niet wordt betwist dat de bestreden vergunning een regularisatie inhoudt van de bestaande toestand, meer bepaald van het machinepark; dat, dienvolgens, er kan worden van uitgegaan dat de toestand inzake geluids- en geurhinder, zeer recentelijk vóór de bestreden vergunning vastgesteld, relevant is voor de beoordeling van de door verzoeker aangevoerde geur- en geluidshinder;

Overwegende, wat de beweerde geurhinder betreft, dat het bestuur milieuvergunningen in zijn advies van 28 mei 1996 verklaart dat, gezien de afstand tussen de rokerij en verzoekers woning, mag worden aangenomen dat reeds een voldoende verdunning van de rook heeft plaatsgehad opdat de hinder binnen de perken zou blijven en dat op de datum van de vaststellingen er

geen visgeur was waar te nemen tenzij op zeer korte afstand van de werkplaatsen; dat in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie van 10 juli 1996 staat geschreven : "Tijdens het plaatsbezoek was de rokerij in werking. T.h.v. de woning van de beroeper werd geen geurhinder vastgesteld. Gezien de grote afstand (ca. 100 m) tot de woning van de klager lijkt de klacht i.v.m. de geurhinder ongegrond"; dat uit die stukken blijkt dat de aangevoerde geurhinder niet de mate van ernst vertoont om de schorsing van het bestreden besluit te wettigen; dat daarbij nog komt dat de schorsing van dat besluit niet kan verhinderen dat in het bedrijf verder vis wordt gerookt gelet op het besluit van 30 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de tussenkomende partij een vergunning werd verleend voor onder meer een rookinstallatie met luchtcompressor;

Overwegende, wat de beweerde geluidshinder betreft, dat verzoeker een reeks documenten neerlegt die aanwijzingen bevatten dat inderdaad in het verleden de richtwaarde van het toegelaten geluidsdrukkniveau gedurende de nachtperiode werd overschreden en dat die hinder werd veroorzaakt door de werking van de koelgroepen; dat evenwel die documenten dateren van respectievelijk 26 september 1995, 7 februari en 17 april 1996; dat, zoals uit het bestreden besluit blijkt, na die datum de tussenkomende partij bijkomende saneringswerken heeft uitgevoerd; dat alzo blijkt dat ventilatoren van de koelgroepen werden vervangen door traagdraaiende ventilatoren, absorptiemateriaal in de machinekamer werd aangebracht, het dak beter werd geïsoleerd, de deur en de kieren in de ruimte van de diepvries werden dichtgemaakt; dat in een verslag opgemaakt door C. BUSSCHOTS van de n.v. ACOUSTICAL ENGINEERING de resultaten van de controlemetingen uitgevoerd op maandag 5 augustus 1996 tussen 22 en 23 uur worden weergegeven; dat daaruit blijkt dat ten

gevolge van die uitgevoerde werken "met alle geluidsbronnen in werking het specifiek geluid van de inrichting beperkt blijft tot 32 à 33 dB(A) " hetgeen "duidelijk beneden de richtwaarde van 35 dB(A) (is)"; dat uit een brief van de afdeling milieu-inspectie van 13 augustus 1996 aan verzoeker blijkt dat C. BUSSCHOTS van de firma ACOUSTICAL ENGINEERING een milieudeskundige is, erkend in de discipline geluid en dat de metingen werden uitgevoerd in aanwezigheid van twee inspecteurs van de afdeling milieu-inspectie; dat derhalve in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat de door de koelinstallaties veroorzaakte geluidshinder sedert augustus 1996 in ruime mate werd verholpen en tot een aanvaardbaar niveau werd herleid;

Overwegende, wat de geluidshinder veroorzaakt door de vrachtwagens betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift zelf stelt dat de nachttrafiek thans beperkt is en dat "de laatste weken blijkbaar moeite wordt gedaan om de nachtrust minimaal te verstoren qua verkeer"; dat ook in het bestreden besluit is overwogen dat "het nachtelijk laden en lossen eerder beperkt is (ca. 4 vrachtwagens per week)";

Overwegende dat het bestreden besluit geen vergunning inhoudt voor het exploiteren van waterpompen, zodat eventuele hinder afkomstig van die pompen niet door een schorsing van het bestreden besluit zal worden verholpen;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de huidige exploitatie van het bedrijf geen ernstige geur- en geluidshinder teweegbrengt hetgeen overigens wordt bevestigd door de door de tussenkomende partij neergelegde petitie van 28 oktober 1996 waarin door 25 personen wonend binnen een straal van 100 meter van het bedrijf wordt verklaard dat zij op geen enkel ogenblik geur- en geluidshinder vanwege het bedrijf

ondervinden; dat derhalve niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek van de n.v. VAN LANCKER om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.